No. 2079 Zaterdag 10 November 1923. 40ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij. vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St.Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Uitdieping [illegible] Haven van Maracaibo.

Venezuela gaat een grootsch werk ondernemen.

Den 23n. October ll. is er tusschen de Heer Tomas Bueno, Minister van Openb. Werken, daartoe door den President der Republiek en den Ministerraad gemachtigd en den Heer Gustavo Schlottmann (Venezolaan) een contract gesloten tot uitdieping van de Bahia (haven) van Maracaibo en verlenging van de kademuren, met het doel dat stoomschepen tot 22 voet diepgang daar zonder moeielijkheid kunnen aanleggen.

Verdere voorwaarden, die dit contract behelst, zijn o. a. de volgende.

Er moet een muur van beton van 1050 M. lengte en een rechte hoek vormend worden aangelegd, waaraan tegelijk 5 tot 6 stoomschepen van 22 voet diepgang kunnen vastmeren. Bovenop dien betonmuur moet een weg van 3 Meter breed eveneens van beton worden aangelegd.

De contractant is verplicht een vrije zône open te laten voor het dóórtrekken of verlengen van de *Avenue Gomez* (Marina Nueva).

Langs die geheele kademuur van 1050 M. moet tot op een afstand van 200 M. de haven tot op minstens 22 voet worden uitgediept.

De contractant heeft volkomen vrijheid alle noodige machinerieen te gebruiken om dit werk tot stand te brengen, [illegible] van invoerrecht voor deze machines.

Hij is verplicht zooveel mogelijk de portland cement te gebruiken van de eigen Nationale Fabriek. Ingeval de kwaliteit dezer cement niet voor het werk geschikt zou blijken, of de prijs hooger dan de buitenlandsche, of de productie van de inlandsche ontoereikend, mag hij ook de buitenlandsche gebruiken, en is dan vrijgesteld van het betalen van invoerrecht op deze cement.

Hij moet op den kruin van den rechthoek van die kademuur een toren van 15 Meter hoogte in ijzerconstructie bouwen, waarin een roodlicht wordt opgehangen als wegwijzer voor de schepen, die hier komen ankeren, en ook moet hij het noodige aantal ijzeren palen hier laten aanbrengen voor de electrische verlichting van de haven.

De contractant moet de opgenoemde werken opleveren binnen 24 maanden na het sluiten van dit contract, met aftrek van den tijd, dat de uitvoering van het werk eventueel door *force majeure* zou gestremd worden.

Wegens de groote toename van het scheepvaartverkeer in de haven van Maracaibo is de contractant verplicht de nieuwe kademuur met den meesten spoed te voltooien en binnen 12 maanden reeds op te leveren, zoodat deze kade reeds kan gebruikt worden voor nog het geheele werk is voltooid.

De som benoodigd voor dit geheele werk bedraagt 782.000 dollars of 4.066.400 bolivars.

De uitbetaling van dit bedrag aan den contractant geschiedt op de volgende wijze. Hij ontvangt en stelt zich tevreden met in eigendom te verkrijgen de door demping enz. kunstmatig verkregen terreinen langs de tegenwoordige waterzône. Deze terreinen mag hij bij gedeelten verkoopen aan die personen, die door het Federaal Bestuur daartoe gemachtigd worden. Wanneer dat volle bedrag aldus door verkoop dier terreinen geïnd is, zal het overschot dier terreinen voor gelijke helft eigendom worden van het Gouvernement en den contractant [illegible] rein zal ten algemeene nutte van het publiek blijven de strook voor de verlenging van de *Avenue Gomez* en van de straten, die op de kade uitloopen.

De overige bepalingen van het contract betreffen meer de uitvoering en oplevering en goedkeuring van het werk.

De contractant mag het werk ook laten uitvoeren door een ander persoon of maatschappij hetzij uit Venezuela zelf of uit het buitenland, mits deze laatste dan zijn domicilie in het land vestige, behoudens goedkeuring van het Gouvernement.

***

Onze deskundigen op scheepvaartgebied (speciaal van de vaart op Maracaibo) zullen, ook na het lezen van het bovenstaande, de toekomst van onze haven van Curaçao nog wel niet zoo donker inzien.

Wat toch is het geval?

Het is zeker, dat *ook na de voltooing* van dezen betonmuur en de uitdieping dier haven over een breedte van 200 M. en tot op een diepte van 22 voet, geen enkel stoomschip van *grootere* diepgang, dan *daar nu* vóór Maracaibo kan aanleggen, ooit in staat zal zijn het zóóver te brengen, dat het aan dien nieuwen kadezal komen vastmeren. En waarom niet?

Reeds bij een vroegere gelegenheid hebben wij reeds uiteengezet, dat het groote bezwaar voor de haven van Maracaibo ligt in de *baar*, de zandbank, die belet, dat de schepen van groote diepgang in het Meer van Maracaibo kunnen binnenvaren.

Daar is een *buitenbaar*, nog vóór men San Carlos bereikt.

In de vaargeul, die de schepen *vroeger* over deze eerste baar passeerden, stond nog minder dan 16 voet water. Later is door de *Caribbean Mij* een andere betere vaargeul gevonden met 19 voet water, die tegenwoordig algemeen gebruikt wordt.

Dat is de *eerste* belemmering voor schepen van grootere diepgang dan [illegible] aanleggen.

Doch dat is niet de grootste moeielijkheid.

Een veel grooter en ernstiger bezwaar schuilt er in de *tweede* baar. de zg. *binnenbaar*, die de schepen moeten passeeren. Deze tweede baar of zandbank, ligt voorbij San Carlos, dus voorbij den eigenlijken ingang van het Meer (Lago) van Maracaibo. Deze baar is eerstens aan verandering en verplaatsing onderhevig.

Tweedens en dat is wel het ergste, staat er boven deze baar nu in den regentijd niet meer dan 11.6 voet water en in den drogen tijd zelfs maar 11.2 voet water. En over deze baar moeten feitelijk alle schepen passeeren, die bij de stad Maracaibo en of welke andere plaats aan het Meer van Maracaibo gelegen willen aanleggen. Die tweede, die *binnenbaai*, dus geeft feitelijk de grens aan van de tonnenmaat en meer nog van de *diepgang* der stoomschepen, die op Maracaibo kunnen varen, en deze kan, zooals uit het bovenstaande van zelf volgt, niet veel meer dan **11 voet** bedragen.

Ook al zal dus over een jaar die nieuwe kademuur van meer dan 1000 M. lengte voltooid zijn en over twee jaar langs dien muur de haven vóór Maracaibo tot over een breedte 200 M. tot op 22 voet zijn uitgediept, dan zal toch geen enkel stoom- of zeilschip van 12 voet diepgang daar kunnen vastmeren, zoolang die binnenbaar niet eerst is opgeruimd.

En van de aanbesteding van dit laatste werk hebben wij nog in het heel niets vernomen.

En dat zal heel wat méér hoofdbrekens kosten, en daar zullen wel meer jaren mee gemoeid zijn, en dat zal wel meer millioenen verslinden, dan het werk wat nu is aanbesteed.

Ook in het gunstige geval, dat men ooit dit reuzenwerk van het wegruimen van die binnenbaar zal ter hand nemen, dan blijft het mogelijk en zelfs zeer waarschijnlijk, dat de talrijke bergstroomen, die in het Meer van Maracaibo uitmonden en een vloed van modder enz. meevoeren, — ter eenerzijde — en de nauwe doorgang bij San Carlos en de werking van den vloed en de

Aardbevingen.

Nog ligt de ernstige aardbeving in het Westen van Zuid-Amerika en in den Grooten Oceaan in het geheugen of een nog vreeselijker ramp van gelijken aard is over het eilandenrijk Japan gekomen.

Dat wijst op een opvallende onrust, die nog niet tot stilstand is gekomen, zooals kort geleden nog bleek door de aardschokken in de streek van Malta en Sicilië en later weer door een hevige aarbeving in Perzië.

Dergelijke geweldige natuurverschijnselen, in zoo'n kort tijdsverloop optredende, doen de vraag rijzen, wat toch wel de oorzaak mag zijn van die revoluties in de vaste aardkorst en of er een samenhang bestaat tusschen de sterke bodembewegingen van den laatsten tijd.

Zoo op het eerste gezicht schijnt zulk een verband nog al twijfelachtig, waar immers de aardbevingshaarden zoo ver van elkander verwijderd liggen. Er ligt een wereldzee tusschen Zuid-Amerika en Japan en een groote uitgestrektheid lands scheidt laatstgenoemd eilandenrijk van Malta en Perzië.

Doch hoe groot die onderlinge afstanden ook zijn, toch pleiten eenige feiten voor een samenhang tusschen deze zoo gevreesde natuurrampen.

Zoo moest in 1906 wel de aandacht trekken, dat ongeveer tegelijk met een hevige uitbarsting van den Vesuvius, Californië door een ontzettende aardbeving werd geteisterd, welke een groot deel der stad San Francisco verwoestte.

En ook thans weer valt het op, hoe de jongste uitbarsting van deze vulkaan in een aardbevingsreeks valt, te beginnen met de hierboven reeds aangehaalde ramp in Zuid-Amerika en gevolgd door de sterke bodembewegingen in dit najaar in Azië en Europa.

Doch de vulkanische verschijnselen zelf zijn in de meeste gevallen geen oorzaak van groote aardbevingen; hun gevolgen beperken zich tot bodembewegingen van meer plaatselijken aard. Omgekeerd zijn vulkanische uitbarstingen menigmaal een gevolg van sterke aardbevingen.

* * *

Wanneer we nagaan waar, niet alleen in den laatsten tijd, maar over een lang tijdsverloop, sterke aardbevingen optreden, dan komen we tot de ontdekking dat die bevingshaarden aan bepaalde streken gebonden zijn. Als we op een goeden atlas die gebieden opzoeken, zullen we zien, dat ze vrijwel alle gelegen zijn in streken, waar een hooge kust samenvalt met een diepen zeebodem.

Zulk een gesteldheid vinden we b.v. aan de Westkust van Noord- en Zuid-Amerika, in de Middellandsche Zee, in onzen Indischen Archipel en aan de Oostkust van Azië.

Dat zijn om zoo te zeggen de gevoelige plekken van onzen aardbodem.

Doch ook hier en daar op het vasteland ver van het kustgebied, vinden we dergelijke plekken en ook in enkele zeeën en oceanen.

Dat alles wijst al op eenig verband tusschen de plaatsen, waar die sterke bodembewegingen optreden. En dat verband wordt nog duidelijker, als men weet, hoe die gevoelige plekken in de aardkorst samenhangen met de bodemgeschiedenis uit een zeer ver verleden. In die lang vervlogen dagen toch was de verdeeling van land en water over de oppervlakte een geheel andere dan thans.

Verhalen van oude Grieksche schrijvers maken gewag van een geheimzinnig land, dat zich eenmaal uitstrekte ver buiten de straat van Gibraltar ter plaatse, waar nu de Atlantische Oceaan golft. Dat land, dat volgens sommige geleerden eenmaal een verbinding zou hebben gevormd tusschen de oude en de nieuwe wereld, is in zee weggezonken en alleen eenige hooge punten zooals de Azoren, Madeira en de Kaap-Verdische eilanden zouden de overgebleven resten zijn van dat vroegere werelddeel.

Ofschoon er geen volledige kaarten bestaan van den bodem van den Oceaan, zijn toch de hoofdlijnen van sommige gedeelten van den zeebodem even goed bekend aan de geografen als die van het land waarop wij leven.

Van de oceanen is de Atlantische Oceaan zorgvuldiger onderzocht dan eenige andere. Vermoedelijk zal niet één op de duizend reizigers, die de reis van Europa naar Amerika, of omgekeerd maken, weten, dat op verschillende punten van de reis de toppen dier bergen soms onbehagelijk dicht tot onder de oppervlakte der zee reiken. De hoogste van deze onderzeesche bergen is de *Lama Ethel berg*, die ongeveer halverwege tusschen Liverpool en New-York ligt en minstens 4000 meter hoog is. De top ervan ligt maar circa dertig meter onder den zeespiegel. Een andere berg, de *Placentia*, in den zuidelijken Atlantischen Oceaan, is bijna een eiland, want de top ervan ligt op minder dan twintig voet (nog geen zeven meter) onder water.

De *Faraday-heuvels* in het noordelijk deel van den Oceaan, zijn zorgvuldig door peilingen onderzocht. De jongste onderzoekingen hebben aangetoond, dat de zeestroomingen de wrakken van meer dan vijf duizend schepen hebben gevoerd tot aan den voet van deze heuvelreeks.

Ook in de Middellandsche Zee hebben in voorhistorische tijden groote veranderingen plaats gehad; misschien hebben we dienaangaande een aanwijzing te zien in de omstandigheid dat vele trekvogels een langen weg over zee volgen in plaats van dien grootendeels over het vasteland van Spanje of Italië te kiezen.

Kortom sedert de schepping der aarde hebben zee en land als het ware steeds een hevigen strijd met elkaar gevoerd en juist in de streken, waar we thans nog herhaaldelijk hevige aardbevingen zien optreden, is de spanning in de aardbodem het grootst geweest.

Zulks een spanningszône ligt behalve in de straks genoemde gebieden b.v. ook in het middengedeelte van den Atlantischen Oceaan waar zich eenmaal een groote vasteland zou hebben uitgestrekt; ook vinden we zoo'n in geologischen zin gevaelig gebied in Voor-Azië, in het bijzonder in Perzië en in mindere mate in een deel van Midden-Europa.

Ook zooals gezegd is rondom Japan, waar nog een twintigtal werkzame en omtrent honderd uitgedoofde vulkanen voorkomen.

Nu verheffen de Japansche eilanden zich uit een geweldige diepe zee, een afgrond van 4000 tot 6000 M. diep, die meer naar het Zuidoosten toe zelfs tot over de 9000 M. daalt.

Het zal wel geen verwondering wekken, dat in zulke streken met haar scherpe tegenstellingen tusschen hooge kust en een enorm diepe zee de spanning tusschen land en water groot is, met andere woorden, daar is de kans op aardbevingen het grootst. Ze worden, zooals de jongste ramp in Japan, veroorzaakt doordat groote bodemgedeelten in zee wegzakken of ten opzichte van elkander verschuiven, waarvan het eene in benedenwaartsche richting. Dat zich iets dergelijks ook thans heeft voorgedaan, valt af te leiden uit het feit, dat heele eilanden in den oceaan zijn verdwenen. Door zulk een wegzinking ontstaat natuurlijk een geweldige beroering in de watermassa, waardoor hevige verwoestende vloedgolven worden te voorschijn geroepen.

Nu ligt het voor de hand, dat, wanneer in eenig deel der aardkorst zulke ontzettende beroeringen plaats vinden zooals in Japan en voordien in den Grooten Oceaan en aan de kust van Zuid-Amerika, daardoor nieuwe spanningstoestanden optreden. En dat deze zich het sterkst openbaren in de z.g. zwakke plekken van den aardbodem, d.w.z. in de reeds bovengenoemde gebieden, is mede begrijpelijk. Worden die spanningen te sterk en geven zij dus tot bodemverschuivingen aanleiding, dan kunnen zij daardoor een druk uitoefenen op de lava-massa in de vulkanen en zoodoende naast sterke aardbevingen ook hevige uitbarstingen veroorzaken.

sterke zeestrooming in de Golf van Maracaibo — ter andere zijde — ook in de toekomst zullen blijven samenwerken om steeds opnieuw, ongeveer terzelfder plaatse als nu, een baar of zandbank op te hoopen, die steeds een belemmering zal blijven voor de ontwikkeling van de scheepvaart naar Maracaibo.

Men heeft wel eens beweerd dat Curaçao staat of valt met die beruchte baar van Maracaibo.

Sinds de *Curaçaosche Petroleum Maatschappij* hier zijn tenten heeft opgeslagen en steeds voortgaat haar zaken uit te breiden, is Curaçao niet meer *van Maracaibo alleen* afhankelijk en hebben wij vooreerst méér de C. P. M. dan Maracaibo naar de oogen te zien.

Doch zelfs daarvan afgezien. Evenmin als de *„Ilustre Americano"* GUZMAN BLANCO er indertijd in slaagde zijn dreigement uit te voeren Curaçao tot een visschersdorp te maken, zoo zijn wij evenmin bevreesd, dat Curaçao ook in afzienbare toekomst Maracaibo met zijn rijk *Hinterland* zal verliezen. Zoowel politieke als finantieele bezwaren, maar meer nog hydrographische moeielijkheden zullen blijven samenspannen tegen Maracaibo om er een wereldhaven van te maken.

Koloniale Raad.

Bij de behandeling van de Loodsdienstverordening, waarvoor de Raad den 5n dezer bijeenkwam en de Heer Prakken, Adm. van financien, het Bestuur vertegenwoordigde, werden de volgende Amendementen ingediend:

Amendement van het lid J. J. Beaujon om: In het ontwerp, zooals gewijzigd bij Nota van Wijziging, de volgende wijzigingen aan te brengen:

1o. Artikel 1 te doen vervallen.

2o. In artikel 2 tusschen de woorden „raffinaderijen" en „bedraagt" in te voegen de woorden „en voor in de Kolonie thuis behoorende schepen".

Sub-amendement van het lid Zeppenfeldt om: In het amendement van het lid J. J. Beaujon in artikel 2 tusschen de woorden „raffinaderij" en „bedraagt" in te voegen de woorden „en voor in de Kolonie thuis behoorende schepen", inplaats van het woord „schepen" te lezen „*zeil*schepen".

Het lid BEAUJON lichtte zijn amendement toe en zeide dat zijn voorstel een uitvloeisel is van het door den Raad bij de behandeling van de Loodsdienstverordening in 1922 aangenomen beginsel van gelijke vrijgevigheid aan alle in de kolonie thuis behoorende schepen als toen was en nu opnieuw weer is voorgesteld, een beginsel waaraan hij zich en, naar hij vertrouwt, ook zijne medeleden zullen blijven vasthouden, daar het alleszins gerechtvaardigd is door de billijkheid welke er mede wordt betracht.

De Raad is bij de aanneming van de Loodsdienstverordening over velerlei bezwaren zijnerzijds heengestapt. De Raad heeft veel toegegeven, ja meer dan het de bedoeling van den Raad is geweest.

Op één punt echter wilde de Raad niet toegeven, dat nl. voor vaartuigen, die de Kolonie aandoen om ruwe olie olie aan te brengen, het loodsgeld de helft zou bedragen, terwijl de andere, in de Kolonie thuis behoorende schepen, het volle loodsgeld zouden betalen.

Lang bleef de zaak hangende tusschen Bestuur en Raad, totdat door den Voorzitter aan het Bestuur twee verschillende conceptwijzigingen zijn voorgesteld met mededeeling, werd het eene of het andere aangenomen, de Raad dan de verordening zooals te wijzigen zou aannemen.

Het lid Beaujon las die twee concepten voor, doch kon zich niet herinneren hoe ze precies luiden, daar zij niet onder de stukken te vinden zijn.

Het Bestuur heeft zich voor één der concepten verklaard en toen werd de Ontwerp-Verordening bij de openbare behandeling, namens het Bestuur in dien zin gewijzigd, door den Raad aangenomen.

Nu het Bestuur voorstelt het loodsgeld op de helft te stellen voor schepen, die de Kolonie aandoen om ruwe olie aan te brengen, is het ook alleszins billijk, dat ook ten aanzien van *al* de in de Kolonie thuis behoorende schepen, dezelfde vrijgevigheid wordt toegepast.

Door deze vrijgevigheid zullen de loodsgelden niet minder opbrengen dan de raming van 1924 ad f 130.000.

Het lid Beaujon vestigt verder de aandacht er op, dat in art. 2 van het Ontwerp het betalen van half loodsgeld wordt bepaald voor schepen die de kolonie *aandoen* om ruwe olie aan te brengen. Hij betoogt verder dat de alhier thuis behoorende schepen, van de C. P. M., die van hieruit naar Maracaibo vertrekken om hier, waar zij thuis behooren, olie aan te brengen, strikt genomen niet zouden kunnen vallen onder schepen die Curaçao *aandoen*, aangezien de beteekenis van het woord *aandoen* volgens het woordenboek van Van Dale beteekent, onderweg op reis binnen loopen om er kort te vertoeven. Wordt zijn amendement aangenomen, dan is elke mogelijke twijfel uit den weg geruimd.

Het lid ZEPPENFELDT kwam toen aan het woord en wilde eerst voor grootere duidelijkheid het verschil aangeven van de drie voorstellen:

De Gouv. wil *half* loodsgeld alleen voor de schepen van de C. P. M. en bij het *uit*varen van de haven van Curaçao voor in de kolonie tehuis behoorende *zeil*schepen het nemen van een loods niet langer verplichtend stellen.

Het amendement van het lid BEAUJON beoogt dezelfde voordeelige bepaling te geven behalve aan alle schepen van de C. P. M. ook aan alle schepen, dus zoowel stoom- als zeilschepen, die in de kolonie thuis behooren.

De bedoeling van het sub-amendement Zeppenfeldt is, die vrijgevige bepaling aan C. P. M. alleen te laten uitstrekken op de zeilschepen en dus niet op stoomschepen, die hier in de Kolonie thuis behooren, omdat hij tot die leden behoort, die in het eindverslag spraken over de zware concurrentie, die de stoomvaart de zeilvaart aandoet. Iedereen is met hem overtuigd, dat die concurrentie voor de zeilvaart doodelijk is, hij is daarom van meening dat de zeilvaart geholpen moet worden. Zij dus, die deze meening zijn toegedaan en ook de stoomvaart in die gunstige bepaling wil laten deelen, komen in strijd met hun eigen meening, omdat zij daardoor de stoomvaart nog sterker maken in haar concurrentie tegen de zeilschepen en zulk een inconsequentie durft hij niet aan.

Daarna gaf de Heer Z. nog de reden aan, waarom hij de voorkeur geeft aan half loodsgeld boven het niet verplichtend stellen tot het nemen van een loods bij het *uitvaren*. Dat is, omdat hij een zeer groote belemmering van het verkeer in- en over de haven vreest, indien de zeilschepen bij het *uit*varen niet verplicht zijn een loods te nemen.

Het lid B. repliceerde en vroeg waarom alleen de K. W. I. M. booten te **„blackballen" of uit te sluiten van de** gunstige bepaling van half loodsgeld?

Het lid Senior vond dat voor beide amendementen veel te zeggen valt, toch voelt hij meer voor het eerste, waar het hier geldt een principe v/d Raad om naar billijkheid te streven en ook omdat hij de overtuiging heeft dat het meerdere dat de hier bedoelde schepen te betalen zullen hebben, niet zoo groot zal zijn om een einde aan de concurrentie te helpen maken.

Naar aanleiding van hetgeen het Bestuur in zijn Nota op het Eindverslag zegt, als zoude de vertegenwoordiger van de W. Ind. Scheepvaart Maatschappij zich niet hebben ontzien met dreigementen pressie op de stemming van den Raad uit te oefenen, vindt hij dat het Bestuur in dit opzicht zich sterk vergist.

Hij zit sedert den beginne hier in den Raad, ook in het locale sub-Comité van de te Londen gevestigde Associatie van stoomvaartmaatschappijen en kan verklaren dat van dreigementen geen kwestie is geweest.

Wat betreft de heffing door de stoomvaartmaatschappij van het z. g. „Portdues charge" van 1 sh. per vrachtton en de verlaging later tot de helft, dit geschiedde op last van de Associatie te Londen, die naar een vergoeding zocht voor de hier ontstane meerdere havenonkosten. Het was niet mogelijk dadelijk het juiste bedrag vast te stellen. De vermindering later van de „Portdues charge" toont aan, dat de stoomvaarttrust gezamenlijk naar een billijke vergoeding streeft voor de meerdere havenonkosten, maar ook niet verder.

De heer Prakken meent dat na de gewisselde stukken hij kort kan zijn. Hoewel het Bestuur beide amendementen niet wenschelijk acht, zal het Bestuur zich niet verzetten tegen het amendement Zeppenfeldt.

Wat het amendement Beaujon betreft, zij nogmaals aangevoerd, dat er geen reden bestaat om de stoomschepen in die gunstige bepaling te laten deelen, waar zij aan de groote vaart deel nemen en een groote concurrentie aandoen aan de inlandsche zeilvaart.

Hij moet daarom dit amendement uitdrukkelijk ontraden.

Naar aanleiding van hetgeen de Heer Beaujon gezegd heeft over het woord *„aandoen"*, zegt de Heer Prakken dat de redactie overgenomen is uit de Loodsdienstverordening 1917; evenwel is de vrijgevige bepaling altijd beschouwd als te zijn van toepassing ook op de hier thuis behoorende schepen van de C. P. M.

Het lid Zeppenfeldt kwam weer aan het woord en zegt dat bij hem geen kwestie is van „blackballen" van de K. W. I. M. booten, maar dat hij niet kan medewerken tot versterking van de stoomvaart in haar geweldige concurrentie tegen de zeilvaart.

Hierop kwam het eerste gedeelte van het amendement Beaujon om art. 1 tot het niet verplichtend stellen van een loods bij het *uit*varen voor *zeil*schepen, te doen vervallen, in stemming en werd aangenomen met algemeene stemmen.

Het subamendement Zeppenfeldt werd daarna verworpen met 6 stemmen tegen twee, van den Voorzitter en den Heer Zeppenfeldt.

Het 2e. gedeelte van het Amendement Beaujon, —dat beoogt, *alle* hier thuis behoorende schepen, dus zoowel stoom- als zeilschepen, te laten deelen in dezelfde vrijgevige bepaling als aan de C. P. M. is toegekend (van half loodsgeld), — in stemming gebracht, werd aangenomen met 7 stemmen tegen een.

Hierna werd het ontwerp in zijn geheel zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Erkenning van natuurlijke kinderen.

Ontwerp-verordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Met belangstelling zag ondergeteekende, dat eenige leden zich afvroegen of de opzettelijke erkenning van een kind, waarvan men weet, de vader niet te kunnen zijn, wel dermate ongeoorloofd is, dat daartegen de macht van de strafwet dient te worden teweergesteld.

Na kennisgeving van de frissche onbevangenheid, waarmede die leden deze vraag blijkbaar ontkennend meenen te moeten beantwoorden, omdat het hun wilde voorkomen, dat zulk een daad in vele gevallen eene uiting is van hooge moraliteit, meent ondergeteekende niet te mogen nalaten het volgende op te merken.

Hij meent, dat daartoe te meer aanleiding bestaat, waar ook de andere leden in het voorloopig verslag aan het woord zich voor de gegeven beschouwingen niet ongevoelig verklaarden.

In de eerste plaats zij opgemerkt, dat de Raad blijkbaar steeds uitsluitend heeft gedacht aan een zeer bijzonder geval van erkenning, namelijk aan eene erkenning, die wettiging tengevolge heeft, dus eene erkenning vóór het aangaan van het huwelijk of bij de akte van huwelijksvoltrekking, en bij zijne beschouwingen feitelijk wettiging op het oog heeft gehad.

Wettiging en erkenning zijn echter twee geheel verschillende zaken. Zij worden dan ook in twee verschillende afdeelingen van het Burgerlijk Wetboek behandeld.

De twee begrippen dekken elkaar niet.

Het schijnt voorts niet overbodig op te merken, dat ook niet — door den verwekker of een anderen man — erkende kinderen overeenkomstig de registers van den Burgerlijken Stand een naam, niet alleen een of meer voornamen, maar ook een familienaam hebben.

Nimmer mag uit het oog worden verloren, dat het niet de door liefde tot haar kroost gedreven moeder van buiten huwelijk geboren kinderen, en het niet de zich zedelijk willende verheffen gevallen vrouw zijn, die onder de voorgestelde strafbepaling zullen komen te vallen.

De gewraakte handeling zal slechts kunnen worden gepleegd door een manspersoon, die met de kinderen, wier vader officieel niet bekend is, niets heeft uit te staan, aan wien hun onwettige staat niet te wijten is, die persoonlijk geen enkel toelaatbaar belang heeft bij vermomming van dien staat, die niet de oorzaak van het zedelijk verval der vrouw zal zijn geweest en die dus nòch aan de kinderen nòch aan de vrouw iets goed te maken heeft.

Voorts doet het vreemd aan eene voorkeur voor een verder leven in concubinaat (vermoedelijk is bedoeld met den natuurlijken vader der kinderen), bij eene moeder van natuurlijke kinderen, die zoo sterk is, dat slechts eene valsche verklaring door haar echtgenoot in spe, vastgelegd in eene authentieke akte, in staat is haar noode te bewegen zich door den huwelijksband aan dien schijnvader te laten binden, te zien aangenomen als

De Stuyvesant." Deze boot kwam in plaats van Dinsdag eerst gisterenmorgen binnen. Deze vertraging was het gevolg van een hevige orkaan vijf dagen lang in de Golf van Biscaye. Dit is het eerste maal sinds het bestaan van de Colon-lijn, dat een boot eerst drie dagen over tijd hier binnenkomt.

een bewijs van een streven naar zedelijke verheffing.

De vraagt dringt zich op, wat van een, huwelijk onder die omstandigheden te verwachten is en waarin die zedelijke verheffing zal bestaan.

Voorts moet niet worden vergeten, dat al moge het wettelijk rechtsvermoeden, dat het kind staande huwelijk geboren den man tot vader heeft, niet immer met de werkelijkheid overeenkomen en al moge ook buiten huwelijk subjectieve overtuigingen van vaderschap objectief geheel onjuist kunnen zijn, die waarheden van geen belang zijn voor het onderwerp.

Strafbedreiging wordt voorgesteld tegen een erkenner, die weet, dat is de absolute zekerheid heeft, dat het kind, die hij erkent, niet het zijne is.

Alleen in een geval dus, waar onweersproken absolute zekerheid bestaan kan, en dan ook bestaat, van het niet verwekt hebben van het betrokken kind, zal het voorgestelde speciale delict aanwezig zijn.

Zeer juist wordt in het voorloopig verslag opgemerkt, dat elke onwaarheid zich op den duur wreekt.

Dubbel wrekend is eene onwaarheid in gezins- en familieverhoudingen, die tot de meest ernstige gevolgen in de gezinnen pleegt te leiden.

De Nederlandsche gemeenschap staat op den bodem van het recht, **huldigt de waarheid als een beginsel** en bestrijdt de opzettelijke valschheid, voor zoover zij dat kan, met haar strafbepalingen.

Met de meeste nauwgezetheid wordt door de met de bijhouding daarvan belaste ambtenaren steeds plichtsgetrouw er naar gestreefd om den ingevoerden vrij kostbaren Burgerlijken Stand zooveel mogelijk een getrouw beeld te doen zijn van de werkelijke verhoudingen.

Dat het opzettelijk in de registers doen opnemen van eene valsche opgave bestreden moet worden, ligt daarom voor de hand.

De ambtenaar van den Burgerlijken Stand zal veelal weerloos zijn en zich verplicht zien de aan innerlijke valschheid lijdende akte in de registers in te schrijven. Hem moet dus bijstand worden verleend tegen personen, die die zeker wel bijna altijd uit geldelijke of minder edele motieven er toe overgaan tot het onverplicht plegen van eene opzettelijke valschheid

Zoude het niet ongerijmd zijn, dat:

a. het opzettelijk dragen van onderscheidingsteekenen of het verrichten van eene daad behoorende tot een ambt, dat men niet bekleedt of waarin men is geschorscht (art. 202 W. v. S. Cur.) het aannemen dus van eene valsche ambtelijke qualiteit;

b. het zich opzettelijk voor een ander uitgevende deelnemen aan eene krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing (art. 134 W. v. S. Cur.);

c. het opgeven van een valschen naam, wanneer door het bevoegd gezag daarnaar wordt gevraagd (art. 454 3o. W. v. S. Cur.)

strafrechtelijk worden vervolgd, doch dat een ieder ongestraft leugenachtige verklaringen van vaderschap zoude kunnen doen opnemen in de openbare registers?

Tenzij dus art. 232 het feit in het algemeen reeds strafbaar stelde, is het wenschelijk, dat van de valsche erkenning een „speciaal delict" wordt gemaakt.

In de memorie van toelichting is wel vermeld, dat het gewraakte feit reeds zoude vallen onder het bereik van art. 232 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao, doch dit is in de practijk nog nimmer kunnen blijken, omdat volgens mededeeling van den Procureur-generaal, wanneer gevallen van valsche erkenning te zijner kennis zijn gekomen, het recht van strafvervolging reeds door verjaring te loor was gegaan.

Voormelde bewering bevatte dus slechts eene z. i. gegronde verwachting van het hoofd van het Openbaar Ministerie, doch steunde niet op jurisprudentie van het Hof van Justitie.

Na ernstige overweging der zaak en op het gevaar af, wanneer de Koloniale Raad weigert de voorgestelde aanvulling van het Wetboek van Strafrecht aan te nemen, door de openlijke erkenning dezer leemte in de strafwet de kwade praktijken mogelijkerwijze ongewild te hebben bevorderd, schroomt ondergeteekende evenwel niet als zijne persoonlijke meening uit te spreken, dat de strafbepaling van art. 232 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao niet voorziet in het geval van valsche erkenning.

Eene op grond van de bepaling van art. 232 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao ingestelde strafvervolging zoude z. i. niet tot het beoogde doel leiden, doch uitloopen op een ontslag van rechtsvervolging.

De vraag of de zoogenaamde valsche erkenning als intellectueele valschheid in eene authentieke akte kan gelden, wordt niet onalgemeen ontkennend beantwoord.

Wel is waar is deze strijdvraag in het bijzonder nimmer aan de beslissing van den Hoogen Raad der Nederlanden onderworpen geweest, doch bij meer dan een gelegenheid heeft dat College eene enge opvatting gehuldigd van de bepaling van art. 227 van het Nederlandsch Wetboek van Strafrecht, woordelijk gelijk aan die van art. 232 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao, ten aanzien van de beteekenis der daarin voorkomende woorden: „een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken."

In Nederlandsch Oost-Indië schijnt het misbruik ten aanzien van de erkenning van kinderen door militairen te heerschen.

De jurisprudentie van het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch Indië is wankelend ten aanzien van de vraag of eene zoogenaamde valsche erkenning eene intellectueele valschheid in geschrifte bevat.

Ten slotte heeft dit er toe geleid om het bedoelde feit in eene afzonderlijke bepaling als misdrijf strafbaar te stellen, n.l. de bepaling van artikel 278 van het Wetboek voor Nederlandsch-Indië woordelijk luidende als de thans voor Curaçao voorgestelde bepaling.

Komt de voorgestelde aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao tot stand, dan zal van bestuurswege zeer zeker niet worden nagelaten om den ambtenaren van den Burgerlijken Stand en den notarissen ernstig te verzoeken om voor zoover het in hun vermogen ligt, te willen medewerken om valsche erkenningen in de toekomst te voorkomen, met een wijzen zoonoodig op de wetsbepaling, die daartegen dan straf zal bedreigen.

Voorloopig komt een voorhouden der strafbepaling van art. 232 W. v. S., op de hierboven ontwikkelde gronden, minder raadzaam voor.

Ten allen overvloede wenscht ondergeteekende er nog op te wijzen, dat valsche erkenning, vooral wanneer zij wettiging tengevolge heeft, geschiedt ten koste van de medeleden der gemeenschap, wier financieele lasten daardoor op onrechtmatige wijze worden verzwaard en tot vermogensrechtelijke benadeeling van weerloozen, van wettige kinderen, die reeds geboren zijn of nog geboren zullen worden, en van familieleden leidt.

Berichten uit de Kolonie.

Diep getroffen door de wijze waarop mijn Volk de herdenking mijner regeeringsaanvaarding met mij heeft gevierd, gevoel ik mij aan het einde der weken, die thans achter ons liggen, gedrongen aan allen, die, zoo hier als over land en zee, met woord en daad er toe hebben medegewerkt om deze gedachtenisviering tot een zoo gelukkige en onuitwischbare gebeurtenis in mijn leven te maken en waarvan ik zoovelen op andere wijze niet vermag te bereiken, nogmaals mijn hartgrondigen dank te betuigen.

WILHELMINA.

Touristen.

Met de Stoomboot *Baralt* van de K. W. I. M. kwam hier Zaterdagavond ongeveer 6 uur een zestigtal excursionisten van Coro aan, bleven hier tot Dinsdagmorgen en zijn toen weer met dezelfde scheepsgelegenheid naar Coro teruggekeerd, na hier die twee dagen op aangename wijze te hebben doorgebracht.

Scheepvaartbeweging.

De schepenlijsten in dit nummer geven weer stof tot verschillende opmerkingen.

Schijnbaar heeft de *zeilvaart* deze maand met zijn 136 schepen een grooten sprong vooruit gemaakt.

Doch bij nader beschouwen zal men zien, dat die groote toename alléén te danken is aan de 37 scheepjes van paarlvisschers van Pampatár (op het eiland Margarita), die hier aanleggen om provisie enz. in te nemen om dan verder hun reis naar de kust van Goagira voort te zetten, om daar paarlen te gaan visschen. Het is wel te voorzien, dat in de eerste jaren nog dat bezoek van die visschers van Margarita in October en over eenige maanden opnieuw na afloop van het seizoen zal blijven aanhouden. Doch deze toevallige stijging van het aantal schepen geeft toch geen zuiver beeld van den stand van onze eigen zeilvaart.

De *Stoomvaart* heeft in de afgeloopen maand met zijn 140 stoomschepen met ruim ¾ millioen bruto M3 inhoud weer een reccord geslagen.

Nog frappanter is die toename, wanneer men ze vergelijkt met einde October van het vorig jaar.

Einde Oct. 1923 1248 st. 6.049.058 M3
„ Oct. 1922 974 „ 4.344.102
een verschil van 274 st. 1.704.956 bruto M3. inhoud

Een zeer groote vooruitgang dus.

Paarlvisschers.

Een bericht van 24 October ll. uit Rio Hacha, (Colombia) meldde, dat er op dien datum dáár op de kust van Goagira reeds 700 venezolaansche paarlvisschers waren aangekomen.

Allen waren rustig bezig met het uitoefenen van hun bedrijf en er bestond geen enkel meeningsverschil tusschen werkgevers en hun ondergeschikten.

Marktberichten.

Voor de Curaçaosche export-artikelen was de stand der markt van New-York tusschen 21 Sept. en 19 October ll.

Dividivi: De vraag naar dit artikel was wel beperkt ter oorzake van de stilte in den leerhandel, maar is toch beslist verbeterd.

Er werden koopen gesloten tegen 40 dolls. per ton van 2000 pd. en de koopers bieden zelf dien prijs voor sommige partijen. Er worden aanbiedingen voor scheepsladingen ingewacht.

Geitenvellen: Geen verandering. Tegen den prijs van 24 cts. per pd. kunnen geitenvellen uit de kolonie Curaçao verkocht worden.

Aloë: In den laasten tijd hebben betere gevoelens de overhand behouden en werden beperkte hoeveelheden tegen 9 cts verkocht.

Sommige kleinhandelaars hebben laten doorschemeren dat zij tot 9½ cts willen betalen, doch de voorraad van 175 kisten in magazijn opgestapeld wordt nog vastgehouden om den prijs op 10 cts. te brengen, hetgeen binnenkort verwacht wordt. Alles wordt nog ingespannen om die prijzen te handhaven en men verwacht dat ook de verschepers daartoe zullen medewerken.

In de laatste 14 dagen zijn geen partijen aangekomen, behalve enkele die reeds vóór aankomst verkocht waren.

Regen.

Juist 8 dagen geleden Zaterdag namiddag ten 6 uur viel een harde regenbui, die echter niet veel langer dan 10 minuten aanhield. Alleen de stad ten Westen der haven genoot er van.

Op Pietermaai viel toen nagenoeg niets. Woensdagmorgen tusschen 4 en 5 uur viel een flinke korte bui in de stad ten Oosten van de haven terwijl ten Westen zich men met een stofregen moest tevreden stellen. Daarna niets meer.

Diefstal.

In den nacht van Zondag op Maandag is er ingebroken in den winkel van den Syrier Ali Kaluf op Scharloo. Het bovenhuis boven die winkel staat leeg en de eigenaar van den winkel woont elders.

Vermoedelijk heeft de dief (ven) zich in het bovenhuis verscholen en heeft hij zoo gemakkelijk zijn slag kunnen slaan.

Een ouderwetsche brandkast probeerde hij eerst met een valschen sleutel te openen, doch toen deze in het slot afbrak, heeft hij met veel zaakkennis de ijzeren platen losgeschroefd en daarna een bedrag ± 1500 gld. aan geld en veel gouden sieraden ontvreemd.

Andere sieraden van imitatie goud liet de dief stil liggen. Het is wel een vakman geweest, die er verstand van heeft.

Van de dader (s) geen spoor. Men gelooft, dat het een vreemdeling moet geweest zijn.

Mgr. Vuylsteke bestolen.

Vermoedelijk in den nacht van Maandag 8 Oct. op Dinsdag is er ingebroken in de woning van Dr. M. J. M. Vuylsteke aan den Nieuwen Binnenweg te Rotterdam. De dieven zijn den tuin aan den kant van de Duiststraat binnengedrongen en hebben toen een gat in den muur van het achterhuis gemaakt.

In het huis werd alles opengebroken en de inhoud van kasten enz. overhoop gehaald. Er is letterlijk geen stuk op zijn plaats gebleven zoodat in de woning bij de ontdekking van de inbraak een ware chaos heerschte.

De familie bevindt zich op het oogenblik op een pleizierreisje in België. Vandaag wist men nog niet waar Dr. Vuylsteke zich bevindt, zoodat men hem nog niet heeft kunnen verwittigen. Uiteraard kan niet worden vastgesteld wat er wordt vermist, alhoewel men aanneemt dat er voor een vrij groote waarde gestolen is.

Alleen kan geconstateerd worden, dat drie of vier gouden ringen met kostbare steenen, waaronder een camee, alsmede een gouden bisschopskruis met gouden keten, het eigendom van Mgr. M. G. Vuylsteke, apostolisch vicaris van Curaçao, die zooals men weet thans in ons land vertoeft, verdwenen zijn, Mgr. verbleef bij zijn broer, Dr. Vuylsteke. Toen deze echter op reis ging, heeft Mgr. zijn intrek genomen bij de familie Vuylsteke aan den Schiedamschen weg. In het bisschopskruis bevinden zich verschillende reliquiën.

De politie stelt een nauwkeurig onderzoek in. (*Maasbode*)

Cuba.

Maandag kwam hier via Aruba binnen de *Frisia* komende van Cuba, die 72 menschen aan boord had, die daar in de suikerrietvelden gewerkt hadden.

Van de arbeiders stierf er één onderweg en bij aankomst alhier werd een andere, afkomstig van Barber, onmiddelijk naar het St. Elizabeth's Gasthuis vervoerd, waar hij reeds 's middags om 2 uur stierf. Deze bark heeft een zeer slechte reis gehad en had 4 dagen met volslagen windstilte te kampen. Er was aan boord gebrek aan water en voedsel.

Den volgenden dag kwam nog een andere bark de *Exploit* van Cuba binnen.

Deze bark had op Aruba reeds 79 menschen aan wal gezet en bracht er voor Curaçao nog 12 mee.

Men zegt dat deze reis zelfs twee maanden geduurd heeft.

De meeste mannen zagen er slecht en ondervoed uit. Het verdiende loon was van de meesten geheel opgeteerd.

Vele hebben maandenlang op Cuba rondgeloopen tevergeefs op een reisgelegenheid wachtend om naar hier terug te keeren.

Zullen onze mannen nu voorgoed genezen zijn, om nog naar Cuba hun geluk te gaan beproeven, met geen ander resultaat dan zich physiek en moreel ongelukkig te maken?

Cur. R. K. Volksbond.

Het actief bestuur van den *Cur. R. K. Volksbond* slaat de vleugels harer werkzaamheid steeds verder uit.

De vorige week werd een eigen muziekkorps opgericht, dat onder leiding staat van den Heer C. BOSKALJON.

Ook is er een Spaarkas *San Antonio* opgericht, waarvan het bestuur als volgt is saamgesteld.

MAURICIO DE JONGH. President.
MANUEL Z. LEON. Vice-president.
JOHAN E. MAURICIO. Kassier.
JACOBO DANIA. Secretaris-Boekh.
JULIO N. HENRIQUEZ. Penningmeester van de Afd. Otrabanda.
NICOLAAS THIELMAN. id. van Afd. Pietermaai.

Vastgeloopen.

Volgens een bericht in de *Listin Diario* van 23 October is de Hollandsche stoomboot *Amsterdam* van 16000 ton op de Zuidkust van Santo Domingo tusschen Kaap Beata en Mongon aan den grond geloopen. Ondanks alle pogingen in het werk gesteld mocht het nog niet gelukken de boot vlot te krijgen.

Meer dan 1000 vaten cement, vaten met spijkers, balen papier en alle verdere lading van zwaar gewicht was reeds overboord gegooid zonder gunstig resultaat.

Twaalf zeilschepen, twee lichters en een sleepboot waren in de nabijheid om de lading over te nemen.

De Heer Baron Fajardo was belast met de leiding van het in veiligheid brengen der lading.

De *Amsterdam* kwam van Europa en was op weg naar Jamaica. Er waren geen passagiers aan boord.

De electrische stroom.

Vorige week is in het St. Elisabeth's Gasthuis een Engelsch ingenieur van de Mijnbouw-My van Sta Barbara binnengebracht, die in aanraking gekomen met den electrischen kabel, waardoor een stroom van 500 volts liep, op deerlijke wijze aan borst, mond en het been verbrand was.

Merkwaardig is wel, dat volgens zijn verklaring de wonden hem geen pijn veroorzaakten. De wonden genezen goed.

Officieele berichten.

Aan den hulpvuurtorenwachter aan de Noordwestpunt van Aruba J. A. de Veer is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend; Theodor Croes is als zoodanig aangesteld.

Aan den seiner bij den post voor D. T. alhier F. H. Ruiz is om gewichtige redenen drie weken verlof verleend.

Aan den agent van politie 1ste klase J. B. Fecunda is tot verder herstel van gezondheid vijt dagen verlofsverlenging verleend.

Virgilio Argus is benoemd tot bode van het Departement van Openbare Werken.

Watervoorziening.

Het Gouvernement heeft onlangs de gronden van *Bonabista* aangekocht. Daar wonen ongeveer een 300 menschen en deze zullen nu wel allen naar elders moeten verhuizen. Den wanbetalers is reeds aangezegd op korten termijn hun huurgrond te ontruimen.

De aankoop van *Bonabista* is een onderdeel van het Gouvernementeel plan van de watervoorziening, waarvan ook de aankoop van de plantage *Hato* en de bouw van den grooten regenbak met watervang op *Maria Pompoena* achter *Vianen* een ander onderdeel vormen.

Het is tegenwoordig, bij het nijpend gebrek aan drinkwater, zeker wel de meest geschikte tijd om voor het plan van watervoorziening gehoor en belangstelling te vinden.

Zoodra de regen bij stroomen neerplast, voelt meestal niemand op Curaçao meer iets voor watervoorziening, vergeet men dat watergebrek hier een chronisch verschijnsel is.

Wij weten wel, dat het tegenwoordig plan van het Gt. aan het *nu* heerschend gebrek aan drinkwater geen einde zal maken, doch elk plan, dat dit gebrek in de toekomst binnen engere grenzen kan inperken, verdient aanbeveling, goedkeuring en steun.

Het Bestuur heeft ons nog geen bijzonderheden van haar eigenlijk plan, zooals het door den mijningenieur MOLENGRAAF is ontworpen en uitgewerkt, meegedeeld. Doch enkele onderdeelen van het program worden althans in zwakke lijnen reeds kenbaar uit de koopen van terreinen die het Gt. in den laatsten tijd in verband met dit plan, reeds gesloten heeft.

Zooals men zegt, levert de bron van Hato zelfs in den droogsten tijd nog een 300 M³ water per etmaal.

In den regentijd is dat natuurlijk belangrijk meer. Nu gaat dat verloren. Doch wanneer dat bijeenvergaderd en opgespaard wordt voor tijden van watergebrek, en bv. in een hoogreservoir opgepompt en in een pijpleiding naar de stad gevoerd en op bepaalde plaatsen en gros en en detail gedistribueerd wordt, is minstens het Westelijk deel der haven afdoende gebaat. Die pijpleiding kan natuurlijk ook door de haven naar de Oostzijde worden doorgetrokken, ofschoon dit stellig met veel waterverlies zal gepaard gaan.

Hetgeen door het Gt. op *Maria Pompoena* in den laatsten tijd tot stand gebracht is, kan Pietermaai na den eersten regentijd in den nood voorzien.

Op het laagste gedeelte van dat terrein is een groote regenbak van 13 M lang en 13 M breed en een diepte van ruim 3 Meter gebouwd. De inhoud bedraagt derhalve ruim 500 M3 of een half millioen liter. Om dien regenbak van water te voorzien is op den nabijliggenden heuvel een regenvang geconstrueerd.

Die heuvel van kalksteen is schoongemaakt, de gaten met cement opgevuld en het geheele oppervlak over ongeveer ½ H. A. gecementeerd. Bovendien is dat geheele terrein door prikkeldraad voor geiten en kwaadwilligen afgesloten.

Bij een gemiddelden regenval van 500 m.M. per jaar zou dat 1.500 M3. water opleveren, zou dus die regenbak drie keer per jaar opnieuw kunnen gevuld worden. Practisch zal dit laatste wel niet mogelijk zijn, omdat in den regentijd, wanneer de regenbak overloopt, het water vrijwel onverkoopbaar is, zoodat het dan noodeloos zou wegloopen. Veel raadzamer zou het dus zijn, indien deze proef slaagt, *naast* den bestaanden regenbak nog een andere, van iets grootere afmeting bij te bouwen, waarop te voren reeds gerekend is.

Alvorens dit water langs het kanaal in den regenbak stroomt, passeert het twee zinkbakken, waar eventueel zand en vuil bezinken en belet worden mede in den regenbak te vloeien.

Het geheel is zeer praktisch ingericht en geeft zeer zeker een gedeeltelijke oplossing van het vraagstuk van drinkwatervoorziening speciaal voor Pietermaai.

Het ligt natuurlijk voor de hand, dat dit water eerst verkocht behoort te worden, wanneer zich werklijk gebrek aan drinkwater begint te doen gevoelen. Anders zou het kunnen gebeuren dat het water reeds voor een miniemen prijs aan den man is gebracht, terwijl overal de regenbakken nog ruim voorzien zijn.

En dat kan de bedoeling van het bouwen van dezen regenbak toch zeker niet geweest zijn.

Zeilvaart

gedurende de maand Oct. 1923.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	14	Aruba	11
Barbados	1	Barbados	1
Bonaire	45	Belice	1
Bov. Eilanden	1	Bonaire	44
Jacksonville	1	Bov. Eilanden	1
La Guaira	1	Guadaloupe	1
La Vela de Coro	12	Haiti	1
Maracaibo	7	Havana	1
Martinique	1	Jackmel	2
Pampatar	37	La Vela de Coro	13
Pto. Cabello	9	Maracaibo	9
Pto Sucre	1	Mayaguez	1
Rio Hacha	1	Pto Cabello	8
Sto. Domingo	2	Pto Rico	1
Tucacas	2	Rio Hacha	38
Zee	1	Samana	1
		San Juan (P. R.)	1
Totaal	136	Totaal	135

AANBESTEDING.

Bij openbare inschrijving zal worden aanbesteed de levering van 68 paar schoenen ten behoeve van de politie.

De onderteekende inschrijvingsbiljetten moeten uiterlijk op

Zaterdag, den 1n. December 1923.

om TWAALF uur 's middags zijn ingeleverd op het Parket van den Procureur-generaal, waar de inschrijvingsbiljetten op gemeld uur geopend zullen worden.

Belanghebbenden kunnen bij de opening persoonlijk of door een gemachtigde tegenwoordig zijn.

Biljetten, die niet onderteekend zijn, kunnen worden geweigerd.

De inschrijvers moeten ten genoegen van den Procureur-generaal twee gegoede borgen stellen tot zekerheid van de richtige nakoming van hunne verbintenissen.

Omtrent de verdere voorwaarden kunnen op het Parket voornoemd nadere inlichtingen worden ingewonnen.

Curaçao, den 7n. November 1923.

De Procureur-generaal,

1—3 J. B. GORSIRA.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Oct. 1923 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Oct. 1923	136	23.999	21.651	140	760.140	432.823
Vorige maanden	915	218.567	197.303	1108	5.288.918	2.996.260
Totaal	1051	242.566	218.954	1248	6.049.058	3.429.083

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

TROUWEN OP 7 NOVEMBER a. s.

Leonie Anita Aletrino

Paramaribo

EN

Bernard J. Emanuels

Gouv. Geneesk.

2—2 *St. Martin.*

BUITENLAND.

Engeland.

In verband met het congres der Anglikaansche kerk, dat onlangs in Plymoth bijeen was, verdubbelen de aanhangers van *Joanna Wostcatt* hun pogingen „om Engeland te redden in deze ernstige crisis" en de kist met geschriften, door Joanna nagelaten, te openen.

De profetes Wostcatt leefde ongeveer anderhalve eeuw geleden en heeft tal van voorspellingen gedaan. Zij liet een gesloten kist met geschriften na, die volgens haar het middel bevatten om Engeland in een groot gevaar te redden. De zegels ervan mogen echter alleen verbroken worden als 24 bisschoppen der Engelsche kerk dit vrijwillig wenschen.

Reeds tijdens den oorlog werd zonder succes, aangedrongen op opening, en nu is een nieuw campagne gaande.

Italië.

Naar de *Temps* meldt, zou Mussolini den Koning voorgesteld hebben acht werklieden uit de katoen-industrie *in den adelstand* te verheffen op grond, dat hun onafgebroken arbeid gedurende 50 jaren meer tot verrijking van het land heeft bijgedragen dan de bedrijvigheid van andere onderdanen, die slechts op eigen verrijking uit zijn.

AMERIKA.

De strijd tegen de Ku-Klux-Klan.

De staat van beleg is ingesteld voor den ganschen staat Oklahoma, toen de militairen het bestuur in handen namen na een proclamatie van gouverneur Walton, wat beschouwd wordt als een climax in den strijd ter onderdrukking van de Ku-Klux-Klan.

Een gewapende lijfwacht beschermt Walton, daar beweerd wordt, dat verscheidene leden van de wetgevende macht hem willen gevangen nemen en beproeven hem in een buitengewone zitting aan te klagen.

Walton verklaart te vechten tegen den overheerschenden invloed van de aanhangers van de Klan in de gerechtshoven en het burgerlijk bestuur in eenige deelen van den staat Oklahoma, en hij bedreigt met gevangenisstraf alle leden van de wetgevende macht, die willen beproeven een buitengewone zitting te houden. Tevens dreigt hij met militaire pers-censuur.

De gouverneur van Oklahoma zegt in zijn proclamatie o.a.:

„Het onzichtbare rijk, heeft de macht der regeering geusurpeerd. De macht van de geheime organisatie is zoo groot, dat 150 personen er bij tegenwoordig waren, toen mannen en vrouwen werden afgeranseld. Haar methoden hebben zulk een schrik teweeg gebracht, dat zelfs de pers er geen melding van durft te maken.

Als een gevolg van haar onwettige daden is er een algemeene toestand van openbare onrust en in gevaar brenging van menschenlevens, van den vrede en de persoonlijke veiligheid ontstaan".

De bevolking van Oklahoma steunt den gouverneur ten zeerste, daar zij onder het optreden der *Klan*, die strijd voert tegen Katholieken, Joden, negers en vreemdelingen, die vrouwen en mannen aan kastijdingen onderwerpt, zeer te lijden heeft.

De afkondiging van den staat van beleg door den gouverneur van den staat Oklahoma, in verband met het optreden van de beruchte Ku-Klux-Klan, die zelfs de wetgevende macht in Oklahoma blijkt te beheerschen, heeft een ernstige crisis in het land verwekt.

De gouverneur verklaart, dat de leden der wetgevende macht openlijk het wettig gezag miskennen en blijkbaar van plan zijn het tot bloedvergieten te laten komen. „Bij de macht, waarover ik als gouverneur van dezen staat beschik", aldus een door hem uitgevaardigde bekendmaking, „zal Oklahoma niet door het plebs worden geregeerd, zoolang ik nog in leven ben".

Intusschen houden de Klan-mannen met al hun vertoon van maskers en potsierlijke „jurken" links en rechts in Oklahoma vergaderingen, terwijl de anti-Klan-mannen, ook gewapend in de hoofdstad vergaderen.

Troepen met machinegeweren geven de hoofdstad een dreigend aanzien en doen voor een bloedig treffen met de geheimzinnige Klan-menschen, vertegenwoordigers van het „onzichtbare rijk", vreezen.

Een bericht uit Oklahoma-City meldt, dat een strenge militaire censuur is ingesteld om de troepenbewegingen geheim te houden. Nog steeds komen troepen aan.

Gouverneur Walton heeft verklaard, dat hij de Ku-Klux-Klan-beweging zal onderdrukken. De staat van beleg zal worden gehandhaafd, totdat de Ku-Klux-Klan zal zijn uitgeroeid.

President Coolidge heeft te kennen gegeven, dat hij niet zal ingrijpen in de Oklahoma-crisis.

Spanje.

De ambtenarij te kijk gezet.

Een Engelsch blad weet te melden, dat de revolutie in Spanje onlangs voor het eerst een bezienswaardigheid opleverde. De dictator generaal Primo de Rivera had .l. gelast, dat de ambtenaren van 9 uur 's ochtends tot 2 uur 's middags op hun kantoren aanwezig moesten zijn. Het resultaat was een hevig gedrang op den daarop volgenden Maandag van ongeveer 2000 ambtenaren, die hun lessenaars nog nooit hadden gezien en hun salarissen door boden lieten innen.

Er is voor al die ambtenaren geen plaats op de kantoren, en velen zullen worden ontslagen.

Het directorium heeft het hazardspel in societeiten en officierscasino's verboden.

„De draadlooze alarmkreet."

De „draadlooze alarmkreet", de wereldvermaarde lettergroep: S. O. S. heeft zeer zeker zijn onsterfelijken roem in de radiogeschiedenis verworven!

Honderden en honderden menschenlevens werden reeds door deze „drie letters" van een anders wissen dood gered!....

Daarom is 't ook een internationaal noodsignaal!

Ieder marconist op zee klinkt dit als een wanhoopsroep in de ooren. Gebeurt dit, dan houdt hij, zoo hij met seinen bezig is, onmiddellijk op, en doet dan niets dan luisteren naar het gesprek, dat tusschen het in nood verkeerend schip en de stations, die tot hulp bereid zijn, gevoerd wordt. Al de schepen, die den roep om hulp gehoord hebben, geven zoo nauwkeurig mogelijk hun geografische positie aan het in nood verkeerend schip op, daar het kortst nabij gelegen schip het vlugst ter hulp kan snellen.

Eerst dan, als voldoende hulp aanwezig is, mag de marconist van daareven met zijn werk verder gaan.

Het noodsignaal (S. O. S.) op zich zelf, bestaat slechts uit: drie punten, drie strepen, [illegible] gesemd, zoodat het een teeken wordt voor den ontvanger! Zijn gelijkenis in het Morsealphabet vindt 't ook niet. Daarom is 't ook onmiddellijk boven elk ander teeken te herkennen.

Om nu te voorkomen, dat schepen ofschoon van draadlooze-telegrafie voorzien, in nood verkeerende schepen somtijds op zéér korten afstand voorbij varen, doordat de marconist niet in dienst is, heeft men zijn toevlucht genomen tot het samenstellen van een alarmschel, die alléén reageert, wanneer de antenne getroffen wordt door vier seconden lang aanhoudende golfgroepen, die driemaal met één seconde tusschentijds worden geseind, en bij de vierde seconde gaat dit alarmsein eerst over.

Andere seinen en luchtstoringen (onweer enz.) zullen de schel niet doen overgaan. Kortweg noemt men het ook wel: het vier secondenalarmsignaal, omdat drievierde-secondestrepen voorgeschreven worden naast het bekende „S. O. S." teeken!

Met de samenstelling van een alarmsein is men zoover gekomen, dat men de noodseinen een op bijzondere wijze en zelfwerkende sleutel heeft gegeven, waardoor ze veel nauwkeuriger dan uit de hand zijn afgemeten. Dit voorkomt dat de schel bij andere seinen dan 't noodsein overgaat, daar toch de lucht voortdurend door radiogolven in beroering is. Hiervoor is bij de ontvangers een afzonderlijke „resonatoeverbrenger" afgestemd, met tusschenvoeging van een versterker.

Deze overbrenger schakelt, wanneer de antenne door de noodseinteekens wordt getroffen, de schel automatisch in, zoodat onmiddellijk het alarmsein gehoord wordt.

Internationaal wordt geregeld, alle schepen te voorzien van een „automatischen seinsleutel." Heel practisch is dit automatisch systeem op schepen, waar men slechts één marconist aan boord heeft, en deze eens niet in dienst is, b.v. des nachts. Door dit systeem wordt de reddingsmogelijkheid zeer verhoogd.

Zekerheidshalve worden door bepaalde stations op regelmatige tijden „proefseinen" uitgezonden om de telegrafisten in de gelegenheid te stellen hun toestel te controleeren, want niet alleen zal het voorkomen, dat door afwezigheid van den marconist (des nachts b.v.) noodseinen niet opgenomen worden, doch het kan ook gebeuren door eventueel in het toestel geslopen fouten, die soms eerst dan door het reageeren op de „proefseinen" gehoord, gezien en hersteld worden.

Zoo iets „wordt" gewoonlijk „een radiodrama"; want door het niet opvangen der „noodseinen", speelt zich soms in de nabijheid van een schip, een hoogst ernstig drama af.

Doch zóóiets zal allicht alleen gebeuren, wanneer, én de marconist af[illegible] wat kan voorkomen.

Doch met de reuzenschreden waarmee heden ten dage de „moderne techniek" vooruitschrijdt, en de talrijke verbeteringen aan reeds bestaande toestellen, enz., zal een schipbreuk „met verlies aan menschenlevens" allicht spoedig tot het verleden gaan behooren dank zij den genialen en onvermoeiden uitvinders en op den voorgrond tredenden baanbrekers der moderne techniek